

Sygn.akt II S 38/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 sierpnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Barbara Krameris (spr.)

Sędziowie: SSA Zdzisław Pachowicz

SSA Wiesław Pędziwiatr

po rozpoznaniu w sprawie **A. P.**

oskarżonego z art. 222 § 1 k.k.

skargi wniesionej przez oskarżonego

w przedmiocie przewlekłości postępowania przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w sprawie VI Ka 241/18 w zakresie nierozpoznania wniosku o wyznaczenie adwokata z urzędu oraz w przedmiocie wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia skargi na przewlekłość postępowania

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 5 ust.1 a contrario, art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki Dz. U. 2018. 75 j.t.

p o s t a n a w i a

- I. **nie uwzględnić wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu do sporządzenia skargi.**
- II. **pozostawić bez rozpoznania skargę na przewlekłość przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze.**

UZASADNIENIE

Oskarżony A. P. złożył skargę na przewlekłość prowadzonego postępowania i wniósł o stwierdzenie naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki i zasądzenie na jego rzecz kwoty 20.000 zł; oraz złożył wniosek o wyznaczenie pomocy prawnej z urzędu w celu prawidłowego sformułowania skargi na przewlekłość pod względem formalnym i merytorycznym, ze względu na brak możliwości uzyskania takiej pomocy z wyboru oraz dotychczasowe korzystanie z pomocy prawnej z urzędu w prowadzonym postępowaniu procesowym.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym zawisła sprawa oskarżonego A. P. w związku ze złożoną przez niego apelacją od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 22 grudnia 2017r., sygn. akt IIK 894/17. Termin rozprawy odwoławczej wyznaczono na 31 lipca 2018r. Na tej rozprawie oskarżony złożył wniosek o ustanowienie nowego obrońcy z urzędu, albowiem dotychczasowy obrońca nie dopełnia obowiązków i przekracza swoje uprawnienia. Celem rozstrzygnięcia wniosku Przewodniczący zarządził przerwę w rozprawie. Po przerwie orzekł o wyznaczeniu oskarżonemu nowego obrońcy i odroczył rozprawę z terminem z urzędu celem umożliwienia nowo ustanowionemu obrońcy realizacji obrony z urzędu.

W dniu 31 lipca 2018r. oskarżony A. P. złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze, wynikającą z nierozpoznania do tej chwili wniosku o wyznaczenie nowego obrońcy z urzędu. Niezależnie od tego, że jak wynika z protokołu rozprawy odwoławczej z 31 lipca 2018r.(k.184-185) twierdzenie

oskarżonego jest sprzeczne z zapisem protokołu, stwierdzającym ustanowienie nowego obrońcy z urzędu, to problemem jest w ogóle możliwość złożenia skargi na przewlekłość postępowania z takiego powodu. Zagadnienie to wyłożył szczegółowo Sąd Najwyższy w jednym z ostatnich judykatów stwierdzając „co następuje : „, w myśl art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2016.1259), skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania, wnosi się w toku postępowania w sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że przez „tok postępowania w sprawie” w znaczeniu wskazanym w art. 2 ust. 1 i art. 5 ust. 1 ustawy należy rozumieć „postępowanie co do istoty”, sformułowanie „rozpoznanie sprawy co do istoty” wskazane zostało wprost w art. 12 ust. 3 i art. 16 ustawy), a nie postępowanie incydentalne (uboczne), którego bieg nie powoduje „przejścia” rozpoznania sprawy do sądu wyższej instancji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2012 r., KSP 15/12, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2014 r., III SP 227/14). Zgodnie z brzmieniem znowelizowanego art. 2 ust. 1 i 2 in principio ustawy o skardze na przewlekłość strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych. W myśl art. 2 ust. 2 dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie. Taka intencja ustawodawcy została wyrażona w uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej (Sejm RP VIII kadencji Nr 851) gdzie wskazano, że „zgodnie ze standardem strasburskim ocenie podlega sprawność postępowania odnośnie do zasadności oskarżenia w sprawie karnej lub w przedmiocie sporu odnośnie do praw i obowiązków o charakterze cywilnym. Orzecznictwo strasburskie, a w ślad za nim nowelizacja, wiąże wysokość należnej sumy pieniężnej za przewlekłość z czasem trwania postępowania co do istoty sprawy (niezależnie od sposobu jego zakończenia). Skarga nie przysługuje więc wyłącznie na przewlekłość postępowania incydentalnego (np. w przedmiocie wyłączenia komornika lub sędziego (tak ETPCz: S. i B. v. Francji, skarga nr (...)), udzielenia zabezpieczenia, ustanowienie pełnomocnika z urzędu, zwolnienia od kosztów sądowych)”. Przepisy o skardze na przewlekłość nie przewidują więc odrębnej skargi na przewlekłość postępowania incydentalnego” (postanowienie SN z dnia 6 lutego 2018r. (...) 2/17, Lex nr 2439963).

W przedmiotowej sprawie oznacza to, że nie jest dopuszczalna skarga na przewlekłość postępowania w przedmiocie ustanowienia obrońcy lub pełnomocnika z urzędu, które jest postępowaniem incydentalnym w stosunku do postępowania co do istoty, w tej sprawie postępowania odwoławczego.

Z tego też powodu, mając na uwadze treść art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 oraz art.5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, należało skargę pozostawić bez rozpoznania. Wobec konieczności wydania orzeczenia powyższej treści bezprzedmiotowym było udzielanie A. P. pomocy prawnej z urzędu, skoro skarga na przewlekłość postępowania w omawianym zakresie nie przysługuje.

SSA Zdzisław Pachowicz SSA Barbara Krameris SSA Wiesław Pędziwiatr